Nr 15 **Warszawa, dnia 2 maja 1949 r.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

92. Okólnik z dnia 11 kwietnia 1949 r.

w sprawie sposobu obliczania kwoty uszczuplenia podatku obrotowego przy wymiarze kary grzywny z art. 131 prawa karnego skarbowego.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że kwotę uszczuplenia podatku obrotowego przy wymiarze kary grzywny z art. 131 prawa karnego skarbowego należy obliczać według normalnych stawek podatkowych; podwyższenie stawki podatku obrotowego o 50% na zasadzie przepisu art. 10 ust. 6 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (do dnia 31 grudnia 1948 r. — art. 17 ust. 4 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym) nie powoduje zatem odpowiedniego podwyższenia kary grzywny z art. 131 prawa karnego skarbowego.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5163/1/49).

93. Okólnik z dnia 12 kwietnia 1949 r.

w sprawie norm szacunkowych zysku netto adwokatów.

Ministerstwo Skarbu, nawiązując do swego okólnika z dnia 21 października 1947 roku w sprawie norm szacunkowych zysku brutto i netto (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 35, poz. 329) i działając na podstawie art. 118 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) — zatwierdza z ważnością od dnia 1 stycznia 1949 roku normy szacunkowe zysku netto adwokatów w następującej wysokości:

I.

Normy szacunkowe zysku netto od obrotu podatkowego.

adwokatów praktykujących	osiągających miesięczne obroty:			
	do 50.000 zł	ponad 50.000 zł do 100.000 zł	ponad 100.000 zł do 200.000 zł	ponad 200.000 zł
w miastach: Warszawie i Łodzi	60—65%	65—70%	70%	75—80%
w pozostałych miastach o liczbie ponad 20.000 mieszk.	70%	70%	75—80%	80%
w miejscowościach o liczbie do 20.000 mieszkańców	75%	80%	80%	80—85%

II.

Powyższe normy szacunkowe należy stosować w odniesieniu do podatników:

a) którzy w prowadzonych księgach nie wykazują kosztów uzyskania przychodów,

b) których dochód — w braku danych niezbędnych do ustalenia rzeczywistej wysokości podstawy opodatkowania — władza podatkowa ustala w drodze oszacowania, a w szczególności, — których księgi nie zostają uznane za dowód w postępowaniu podatkowym dla celów podatku dochodowego.

III.

Poczynając od okresu operacyjnego od miesiąca stycznia 1949 roku, tracą swą aktualność normy szacunkowe zysku netto, ustalone dla adwokatów zacytowanym na wstępie okólnikiem Ministerstwa Skarbu w sprawie norm szacunkowych zysku brutto i netto.

za Ministra Skarbu
Prof. dr L. Kurowski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. V. 3202/11/49).

94. Okólnik z dnia 19 kwietnia 1949 r.

o stosowaniu zarządzeń ogólno budowlanych wydawanych przez Ministerstwo Odbudowy.

1) W związku z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 8 stycznia 1949 r. w sprawie przygotowania sezonu budowlanego 1949 r. odnośnie inwestycji objętych P. P. I. — część Ministerstwo Skarbu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 1, poz. 1) przypomina się ustalony w tym zarządzeniu obowiązek ścisłego przestrzegania aktualnie obowiązujących standartów przestrzennych i zarządzeń oszczędnościowych, oraz wszystkich zarządzeń ogólno-budowlanych wydawanych przez Ministerstwo Odbudowy.

Zwraca się uwagę, iż w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Odbudowy Nr 4 z dnia 18 marca 1949 r. zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 7 marca 1949 r. o zmianie przepisów w sprawie projektowania i wykonywania konstrukcji budowlanych, zarządzenia z dnia 8 i 9 marca 1949 r. w sprawie stosowania Polskich Norm, oraz zarządzenie z dnia 14 marca 1949 r. o programach użytkowo-technicznych i projektach szkicowych.

2) Nawiązując do punktu III zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 lipca 1948 r. w sprawie koordynacji akcji inwestycyjnej całego resortu Ministerstwa Skarbu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 77, poz. 322), w którym ustalono obowiązek przedkładania do aprobaty Departamentowi I Ministerstwa Skarbu, programów użytkowych (budowlanych) oraz projektów szkicowych, przez urzędy i instytucje administracji skarbowej, celnej, Mennicy Państwowej oraz Państwowego Zakładu Emerytalnego — Ministerstwo Skarbu poleca urzędom i instytucjom wymienionym w punkcie III tego zarządzenia odnośnie budów objętych częścią 21 Ministerstwa Odbudowy Państwowego Planu Inwestycyjnego, uzgadniać programy użytkowe oraz projekty szkicowe z Departamentem I Ministerstwa Skarbu, przed skierowaniem ich do zatwierdzenia instytucjom wymienionym w § 4 Zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 14. III. 1949 r. o programach użytkowo-technicznych i projektach szkicowych.

3) Wyjaśnia się, że odnośnie budownictwa objętego częścią 11 Ministerstwa Skarbu Państwowego Planu Inwestycyjnego istnieje również obowiązek zatwierdzania względnie uzyskania zgody na programy użytkowo-techniczne i projekty szkicowe zgodnie z § 4 zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 14. III. 1949 r., przy czym zatwierdzone programy użytkowe oraz projekty szkicowe w myśl § 5 wymienionego wyżej zarządzenia należy dołączyć do podań składanych właściwym władzom budowlanym o zatwierdzenie projektów robót budowlanych w myśl przepisów prawa budowlanego.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 501/42/49).

95. Okólnik z dnia 21 kwietnia 1949 r.

w sprawie poboru opasek kontrolnych.

Termin płatności oraz tryb wpłacania przez podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 25. X. 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) zaliczek na podatek obrotowy reguluje przepis § 105 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108).

W związku z tym stał się nieaktualny przepis okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 31 grudnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1949 Nr 2, poz. 7), nakładający na podatników, pobierających w kasie urzędu skarbowego opaski kontrolne (akcyzowe), obowiązek równoczesnego uiszczania zaliczek na podatek obrotowy.

Z wyjątkiem zatem przypadków, przewidzianych w §§ 107 i 113 powołanego rozporządzenia, podatnicy pobierający opaski kontrolne (akcyzowe) nie są obowiązani do dokonywania w związku z poborem tych opasek jakichkolwiek wpłat z tytułu lub na poczet podatku obrotowego.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 4016/3/49).

96. Okólnik z dnia 22 kwietnia 1949 r.

w sprawie świadczenia usług z tytułu przepisów o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie i przy odbudowie wsi — brak obowiązku podatkowego w podatku obrotowym.

Dekretem z dnia 12 września 1947 r. o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 320) i ustawą z dnia 18 listopada 1948 r. o pomocy sąsiedzkiej przy odbudowie wsi (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 461) został wprowadzony dla posiadaczy (właścicieli, użytkowników) gospodarstw rolnych. zaopatrzonych w siłę pociągową lub maszyny rolnicze, obowiązek świadczenia usług na warunkach, określonych w tych przepisach.

W związku z wątpliwościami, podnoszonymi w kwestii obowiązku podatkowego w podatku obrotowym z tytułu wykonywania wspomnianych świadczeń usług, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Według art. 1 ust. 1 uchylonego z dniem 31 grudnia 1948 r. dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r., Nr 3, poz. 23) podatkowi temu podlegały prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia rzeczy lub usług. Z tak określonego przedmiotu opodatkowania wynikało zatem, iż w każdym przypadku istnienia obowiązku podatkowego musiały istnieć trzy cytowane cechy świadczeń, podlegających podatkowi obrotowemu. Zasada ta została utrzymana w obowiązującym od dnia 1 stycznia 1949 r. dekrecie z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), a w szczególności w przepisie art. 3 ust. 1 zdanie 1 tego dekretu.

W przedmiotowej kwestii świadczenia usług, wykonywanych w ramach pomocy sąsiedzkiej, są w swej istocie świadczeniami o charakterze prywatno-prawnym, przy czym są to świadczenia odpłatne, jednak w rozumieniu § 5 ust. 1 uchylonego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 58), jak również § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz.U.R.P. Nr 17, poz. 108) świadczenia te nie mają charakteru zawodowego i z tego względu nie podlegają podatkowi obrotowemu.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5501/3/49).

97. Okólnik z dnia 22 kwietnia 1949 r.

w sprawie potrącania na Fundusz Odbudowy Gorzelń z ceny sprzedażnej spirytusu sprzedawanego przez gorzelnie rolnicze Dyrekcji Państw. Monopolu Spirytusowego.

W związku z kwestionowaniem przez Zrzeszenie Przedsiębiorców Gorzelń Rolniczych obowiązku opłacania przez gorzelnie rolnicze podatku obrotowego od całkowitej ceny sprzedaży spirytusu dostarczanego przez nie Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, w której to cenie zawarta jest kwota 8 zł, potrącana przez Dyrekcję od każdego litra dostarczonego spirytusu, przeznaczona na Fundusz Odbudowy Gorzelń, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wspomniane potrącenia nie mogą być wyłączane z podstawy opodatkowania gorzelni rolniczych podatkiem obrotowym.

W myśl przepisów art. 5 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), jak również art. 15 ust. 1 i 2 uchylonego z dniem 31 grudnia 1948 r. dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) obrotem jest odpłata za świadczenia, będące przedmiotem podatku, a zatem w przypadkach sprzedaży rzeczy — odpłatę stanowi całkowity, przypadający (należny) ekwiwalent za zbycie rzeczy.

Podnoszone w przedmiotowej kwestii okoliczności, jak przymusowy charakter wnoszonych w ten sposób przez gorzelnie rolnicze składek na rzecz Funduszu Odbudowy Gorzelń oraz niemożność dysponowania przez gorzelnie rolnicze gromadzonymi z tych składek funduszami, pozbawione są znaczenia w zakresie powołanych przepisów o podatku obrotowym.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5907/3/49).

98. Okólnik z dnia 25 kwietnia 1949 r.

w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu w obrocie towarowym z zagranicą.

W związku z obowiązującą reglamentacją obrotu towarowego z zagranicą Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego komunikuje, iż odprawa celna towarów poza przypadkami zwolnień od ograniczeń gospodarczych, przewidzianymi w prawie celnym oraz w specjalnych zarządzeniach, może odbywać się na podstawie pozwoleń przywozu i wywozu, oraz zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych.

I.

Pozwolenia przywozu i wywozu.

1) Pozwolenia przywozu i wywozu wydaje Wydział Reglamentacji Ministerstwa Handlu Zagranicznego. Oryginał pozwolenia otrzymuje strona celem przedstawienia przy odprawie celnej. Do urzędu celnego jest przesyłana jedna lub dwie kopie.

2) Pozwolenia służą do pięciu odpraw celnych. Pozwolenia są ważne w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia, chyba, że w warunkach specjalnych postanowiono inaczej.

Przy zgłaszaniu towaru do odprawy celnej partiami, ulgę co do nadwyżki wagi przewidzianą w § 27 ust. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego, stosuje się nie do całej ilości towaru podanej w pozwoleniu, lecz tylko do ostatniej partii towaru, zgłoszonej do odprawy celnej na podstawie danego pozwolenia. Ulgi tej nie należy stosować w przypadkach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że większe ani żeli podano w pozwoleniu ilości towarów są sprowadzane lub wywożone jedynie w celu uchylenia się od zakazu przywozu lub wywozu.

3) Na wniosek strony może być stosowane pozwolenie przez inny urząd celny niż ten na który opiewa pozwolenie, o ile dane pozwolenie nie było jeszcze w ogóle wykorzystywane. Urząd Celny odprawiający zażąda w takich przypadkach kopii pozwolenia z urzędu celnego, do którego zostały one przesłane. Wysłanie kopii pozwolenia do urzędu celnego, który ma dokonać odprawy celnej. może być uskutecznione również na wniosek strony przez urząd celny, na który opiewa pozwolenie.

4) W zespole portowym Gdynia—Gdańsk jest dopuszczalne przekazywanie z Urzędu Celnego w Gdyni do Urzędu Celnego w Gdańsku i odwrotnie, na wniosek strony lub jednego z tych Urzędów, kopii pozwoleń przywozu i wywozu nawet już częściowo wykorzystanych.

5) W razie konieczności, gdy zwłoka w dokonaniu odprawy celnej byłaby połączona ze szkodą dla importera lub eksportera, a zatem w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach np. terminowa dostawa, przewóz towaru łatwo względnie szybko psującego się, odprawa celna może być dokonana przez urząd celny na podstawie oryginału pozwolenia, przedłożonego przez stronę bez wyczekiwania na kopie pozwolenia.

Fakt wykorzystania pozwolenia odnotuje urząd celny na kopiach po ich otrzymaniu.

W niektórych przypadkach Ministerstwo Handlu Zagranicznego będzie umieszczać na odwrocie oryginału pozwolenia adnotację upoważniającą urząd celny do dokonania od-

prawy na podstawie tylko oryginału pozwolenia. Również w tych przypadkach Urząd Celny odnotuje fakt wykorzystania pozwolenia na kopiach po ich otrzymaniu.

II.

Zaświadczenia celne.

1) Instytucje, wymienione w załączonym wykazie, uprawnione są do wystawiania zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych na podstawie ramowych pozwoleń wydanych im przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego. Wzory zaświadczeń celnych załącza się.

2) Towar odprawiany na podstawie zaświadczenia celnego musi odpowiadać ogólnej nazwie towaru, na który zostało wydane ramowe pozwolenie Ministerstwa Handlu Zagranicznego i która to nazwa jest powtórzona w zaświadczeniu w rubryce „na towar".

Towar odprawiany winien odpowiadać pozycji taryfy celnej, o ile pozycja jest w zaświadczeniu podana. Nie należy kwestionować zaświadczeń w razie niewypełnienia rubryki „wartość".

Wypełnianie w zaświadczeniu celnym rubryki „przez Urząd Celny w....." nie ma istotnego znaczenia. Urzędy celne mogą stosować zaświadczenie bez względu na jaki urząd celny zaświadczenie zostało wystawione. Również nie ma znaczenia dla ważności zaświadczenia celnego wypełnianie rubryki „Nr kolejny zaświadczenia dla danego pozwolenia".

3) Zaświadczenia celne przywozowe i wywozowe są ważne na okres trzech miesięcy od daty wystawienia i służą wyłącznie do jednorazowej odprawy celnej mimo, że obecnie przygotowane formularze zaświadczeń posiadają nadruk „służy do pięciokrotnej odprawy celnej".
Ulga przewidziana w § 27 ust. 1 a przepisów wykonawczych do prawa celnego co do nadwyżki wagi może być stosowana przy zaświadczeniach celnych wyłącznie tylko w przypadkach, kiedy nadwyżka taka spowodowana będzie wpływami atmosferycznymi.

4) Instytucje uprawnione do wystawiania zaświadczeń celnych będą przedkładać urzędom celnym oryginał zaświadczenia wraz z trzema kopiami (Nr Nr I, II i III).

Wystawione przez uprawnione instytucje zaświadczenia celne urzędy celne stosują po otrzymaniu z Ministerstwa Handlu Zagranicznego zawiadomienia o wydaniu odnośnego pozwolenia ramowego danej instytucji. Ministerstwo Handlu Zagranicznego będzie nadsyłało urzędom celnym co dekadę (1-go, 10-go i 20-go każdego miesiąca) zestawienie wydanych pozwoleń ramowych z wyszczególnieniem numerów pozwoleń według kolejności, nazwy towaru i instytucji, dla których zostały dane pozwolenia wydane.

W przypadku przedłożenia zaświadczenia celnego przez uprawnioną instytucję w okresie wcześniejszym aniżeli odpowiednie zawiadomienie dekadowe Ministerstwa Handlu Zagranicznego będzie mogło być nadesłane, zaświadczenie celne może być honorowane przez urząd celny, o ile instytucja okaże oryginał pozwolenia ramowego lub pismo Ministerstwa Handlu Zagranicznego, stwierdzające, że dana instytucja otrzymała pozwolenie, na które instytucja powołuje się w zaświadczeniu celnym. Fakt okazania jednego z tych dokumentów należy odnotować na zaświadczeniu celnym.

5) Zaświadczenia celne, wystawiane przez Centrale i instytucje handlu zagranicznego nie figurujące w załączonym wykazie, mogą być honorowane tylko wówczas, gdy będą one zaopatrzone one w pieczęć Ministerstwa Handlu Zagranicznego. Na tych samych warunkach honorowane mogą być zaświadczenia celne wystawiane przez Polskie Towarzystwo Obrotu Towarowego z Zagranicą „Zagrot".

6) Wszelkie poprawki uczynione w zaświadczeniu celnym muszą być omówione i potwierdzone przez instytucję wystawiającą zaświadczenie celne.

III.

Zastępcze zaświadczenia celne.

1) Dopuszczalne jest dokonywanie odpraw celnych na podstawie zobowiązań instytucji uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych, że zaświadczenie celne zostanie złożone w terminie 15-dniowym. Zobowiązania mogą wystawiać w imieniu uprawnionych instytucji również ich upoważnieni przedstawiciele.

Zobowiązania te otrzymują nazwę „zastępcze zaświadczenia celne" i winny być składane według załączonego wzoru w trzech egzemplarzach (oryginał i dwie kopie).

Złożone przez instytucje zobowiązanie powinno wymieniać: nazwę i ilość towaru oraz kraj przywozu względnie wywozu. Inne dane jak „wartość" i „dla kogo" mogą być podane o ile są znane w chwili składania zobowiązania.

2) Oryginał zobowiązania dołącza urząd celny do dokumentu odprawy celnej, zaś obie kopie zobowiązania (zastępczego zaświadczenia celnego) przesyła następnego dnia po odprawie do Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Wydział Reglamentacji, po odnotowaniu na odwrocie zobowiązania daty przyjęcia zobowiązania, daty odprawy towarów, numeru zgłoszenia oraz odciśnięciu pieczęci urzędowej.

Zobowiązania (zastępcze zaświadczenia celne) będą w zasadzie składane przez instytucje uprawnione do wystawiania zaświadczeń celnych w przypadkach dopuszczonych przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego. Urząd Celny jest zwolniony od obowiązku kontrolowania, czy instytucje stosują zobowiązania w dopuszczonych przypadkach oraz jest zwolniony od monitowania instytucji w przypadku niedotrzymania terminu dostarczenia zaświadczenia celnego na pokrycie zobowiązania. Kontrolę nad dotrzymaniem obu warunków przez centrale (instytucje) będzie sprawowało Ministerstwo Handlu Zagranicznego.

Instytucja (centrala), wystawiając właściwe zaświadczenie celne powinna w warunkach specjalnych zaznaczyć, że zaświadczenie to służy na pokrycie zastępczego zaświadczenia z dnia . . . . do zgłoszenia Nr . . .

IV.

Postępowanie z pozwoleniami przywozu i wywozu oraz z zaświadczeniami celnymi.

1) Przy postępowaniu z pozwoleniami i zaświadczeniami celnymi urzędy celne powinny kierować się postanowieniami § 37 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych z wyłączeniem postanowień odmiennie uregulowanych w niniejszym okólniku.

2) Kopie pozwoleń po wykorzystaniu względnie po upływie terminu ważności powinny być zwracane Ministerstwu Handlu Zagranicznego, Wydział Reglamentacji, w okresach tygodniowych.

3) Kopie zaświadczeń celnych po wykorzystaniu należy bezwzględnie przesyłać najpóźniej następnego dnia po dokonaniu odprawy do Wydziału Reglamentacji Ministerstwa Handlu Zagranicznego, a to ze względu na prowadzone na podstawie zaświadczeń celnych terminowe zestawienie obrotu towarowego z zagranicą.

4) Zaświadczenia celne niewykorzystane (oryginał i trzy kopie) mogą być przesłane do Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Wydział Reglamentacji, na wniosek strony przed upływem terminu ważności zaświadczenia.

V.

Kraj pochodzenia (i przeznaczenia) towaru.

1) Towar odprawiany na podstawie pozwolenia przywozu lub zaświadczenia celnego przywozowego powinien zasadniczo pochodzić z kraju podanego w pozwoleniu przywozu lub w zaświadczeniu celnym przywozowym. Okoliczność ta powinna wynikać z dokumentów przewozowych lub innych. Ze względu jednak na zmienione obecnie warunki handlu zagranicznego dopuszczalne jest również stosowanie pozwoleń przywozu i zaświadczeń celnych przywozowych w przypadkach, gdy kraj przywozu towaru odpowiada nazwie kraju podanego w pozwoleniu przywozu lub w zaświadczeniu celnym przywozowym (np. na podstawie pozwolenia na przywóz bawełny z Czechosłowacji może być odprawiona bawełna przywożona z Czechosłowacji, aczkolwiek wiadomo, że pochodzi ona z innego kraju).

2) Również nie jest przeszkodą w zastosowaniu pozwolenia wywozu lub zaświadczenia celnego wywozowego nie-

zgodność pomiędzy podaną w pozwoleniu lub zaświadczeniu celnym nazwą kraju przeznaczenia a dokumentami przewozowymi.

O fakcie skierowania towaru do innego kraju aniżeli oznaczony w pozwoleniu wywozu lub zaświadczeniu celnym wywozowym należy uczynić odpowiednią adnotację na odwrocie tych dokumentów.

VI.

Kontrola standaryzacyjna w wywozie.

W warunkach specjalnych pozwoleń wywozu oraz zaświadczeń celnych wywozowych na artykuły rolniczo-spożywcze bywa umieszczona klauzula „kontrola standaryzacyjna". Kontrola ta ma na celu stwierdzenie, czy rodzaj i jakość towaru eksportowanego odpowiadają warunkom umowy w ramach której towar jest wysyłany za granicę. Przy stosowaniu pozwoleń wywozu oraz zaświadczeń celnych wywozowych z powyższą klauzulą, urząd celny powinien wymagać przedłożenia protokółów kontroli standaryzacyjnej. Protokóły takie są podpisywane przez specjalnie upoważnione osoby dla poszczególnych grup artykułów rolniczo-spożywczych.

VII.

Zwolnienia od pozwoleń przywozowych i wywozowych.

Poza przypadkami zwolnień od ograniczeń gospodarczych, przewidzianymi w prawie celnym, stosuje się następujące ułatwienia w obrocie z zagranicą:

A. Książki i inne wydawnictwa.

1) Zwolnione są od pozwoleń przywozu i wywozu:

a) książki, broszury, czasopisma, gazety w języku polskim i językach obcych, przywożone i wywożone przez Robotniczą Spółdzielnie Wydawniczą „Prasa", Spółdzielnie Wydawnicze: „Czytelnik", „Książka i Wiedza", „Rossika". „Wolność", „Prasa Demokratyczna", oraz Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej,

b) wszelkie reklamowe: plakaty, książki, broszury, cenniki, katalogi, prospekty itp. firm polskich i zagranicznych oraz podobne druki, dotyczące propagandy turystycznej.

2) Zwolnione są od pozwoleń przywozu bez względu na odbiorcę nadsyłane z zagranicy:

a) książki i broszury w języku polskim i obcym za wyjątkiem książek i broszur o charakterze albumowym, w których przeważają ilustracje względnie reprodukcje, a tekst polega jedynie na opisie lub objaśnieniu rysunków. Dopuszczone są jednak do przywozu bez pozwoleń przywozu książki i broszury o charakterze albumowym nawet z przewagą ilustracji o ile tekst zawiera rozważania naukowe, a rysunki względnie reprodukcje są raczej ilustracją tekstu,

b) czasopisma i dzienniki w języku polskim i obcym za wyjątkiem żurnali i czasopism ilustrowanych, poświęconych tylko modom. Żurnale mód podlegają zwolnieniu od pozwolenia przywozu w ilości do dwóch egzemplarzy,

c) nuty,

d) mapy, plany, również w atlasach,

e) fotografie, nawet w postaci pocztówek, w pojedyńczych egzemplarzach oraz fotografie nadsyłane jako materiał redakcyjny dla dzienników i czasopism.

3) Zwolnione są od pozwoleń wywozu wydawnictwa wysyłane zagranicę przez zakłady naukowe, instytucje i różne organizacje na podstawie otrzymanych ogólnych zezwoleń Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Wydział Reglamentacji.

B. Kroniki filmowe.

Zwolnione są od pozwoleń przywozu i wywozu kroniki filmowe:

a) otrzymywane i wysyłane przez Przedsiębiorstwo Państwowe „Film Polski",

b) otrzymywane i wysyłane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych w drodze wymiany z zagranicznymi placówkami Rzeczypospolitej Polskiej.

C. Węgiel i koks.

Zwolnione są od pozwoleń wywozu transporty węgla i koksu wywożone za granicę przez Centralę Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego.

D. Transporty reparacyjne.

Transporty nadchodzące w ramach reparacyj ze wszystkich stref okupacyjnych Niemiec są zwolnione od pozwoleń przywozu.

Do dokumentów odprawy celnej powinny być dołączone protokóły, sporządzane przez instytucje odbierające transporty.

Dla odróżnienia transportów reparacyjnych od innych należy kierować się dokumentami przewozowymi.

E. Demobil.

Towary zakupione z demobilu amerykańskiego A - 50 i demobilu angielskiego B - 6 są zwolnione od pozwoleń przywozu.

Fakt nadesłania z zagranicy towaru zakupionego z demobilu powinien wynikać z dokumentów przewozowych względnie innych przedstawionych przy odprawie celnej.

F. Odprawa darów w przywozie.

1) Przesyłki z darami przeznaczone do bezpłatnego rozdawnictwa w celach charytatywnych, opiekuńczych i leczniczych, otrzymywane przez uprawnione instytucje.

2) Przesyłki z darami do wagi 20 kg, podlegają odprawie celnej przy zastosowaniu zarządzeń każdocześnie obowiązujących.

G. Wywóz towarów w celach niehandlowych.

1) Wywóz towarów do wagi 500 g w przesyłkach pocztowych i lotniczych podlega odprawie celnej przy zastosowaniu zarządzenia każdocześnie obowiązującego.

2) Zwolnione są od pozwoleń wywozu wysyłane w formie darów do Z.S.R.R. paczki pocztowe o wadze do 5 kg, z zawartością żywności, odzieży i obuwia. W poszczególnej paczce ilość wysyłanego tłuszczu nie może przekraczać 1 kg, cukru i wyrobów z cukrem—1 kg, kakao i czekolady — 250 g przypraw korzennych — 100 g.

Nadmienia się, że zawartość paczek wysyłanych do Z.S. R.R. powinna odpowiadać warunkom Umowy w sprawie wymiany paczek pocztowych między Rzeczypospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr 20 z dnia 14. X. 1947 r., poz. 49 oraz spisowi przedmiotów, ogłoszonemu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr 7 z dnia 2 kwietnia 1948 r. — okólnik Nr P.Z. 228 z dnia 15 marca 1948 r.

VIII.

Towary zwolnione od pozwoleń przywozu lub wywozu są zwolnione tym samym od zaświadczeń celnych przywozowych lub wywozowych.

IX.

Jednocześnie uchyla się:

1) okólnik z dnia 6 grudnia 1948 r. w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu, związanych z obrotem towarowym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 99, poz. 459),

2) okólnik z dnia 5 stycznia 1949 r. o zmianie okólnika z dnia 6 grudnia 1948 r. w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu, związanych z obrotem towarowym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 11).

Dyrektor Departamentu
Z. Czyżewski

(Znak Min. Sk. D. IV. 3159/2/49).

Załączniki:

1) wykaz instytucji uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych,
2) wzór zaświadczenia celnego przywozowego,
3) wzór zaświadczenia celnego wywozowego,
4) wzór zobowiązania — zastępczego zaświadczenia celnego.

Pozycja 98

Wykaz instytucji

uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych.

1. „Polimex" Polskie Towarzystwo Eksportowo - Importowe Maszyn i Narzędzi Sp. z o. o.
2. „Varimex" Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego Sp. z o. o.
3. „Elektrim" Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego dla Elektrotechniki Sp. z o. o.
4. „Ciech" Centrala Importowo-Eksportowa Chemikalii i Aparatury Chemicznej Sp. z o. o.
5. „Dal—Społem" Przedsiębiorstwo Państwowo - Spółdzielcze.
6. „Paged" Polska Agencja Drzewna, Biuro Handlu Zagranicznego.
7. Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego, Biuro Eksportowe.
8. Centrala Tekstylna, Biuro Eksportowe „Cetebe".
9. Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego, Biuro Handlu Zagranicznego.
10. Centrala Handlowa Przemysłu Cukrowniczego, Biuro Eksportowe.
11. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego, Biuro Eksportowe.
12. Centrala Mięsna, Centrala Spółdzielczo-Państwowa, Biuro Eksportowe.
13. Centrala Spółdzielni Mleczarsko - Jajczarskich, Biuro Eksportowe.
14. Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Węglowego, Biuro Importowe.
15. Centrala Skór Surowych, Biuro Handlu Zagranicznego.
16. Centrala Zaopatrzenia Hutniczego, Biuro Importowe.
17. Centrala Złomu, Biuro Importowe.
18. Centrala Produktów Naftowych, Biuro Handlu Zagranicznego.
19. Centrala Handlowa Żelaza i Stali, Biuro Handlu Zagranicznego.
20. Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Włókienniczego „Textilimport".
21. Centrala Rybna, Centrala Spółdzielczo-Państwowa, Biuro Handlu Zagranicznego.
22. Polskie Zakłady Zbożowe, Biuro Handlu Zagranicznego.
23. Zjednoczenie Fabryk Cementu R. P., Biuro Eksportowe.
24. Zjednoczone Zakłady Metali Nieżelaznych, Biuro Handlu Zagranicznego.
25. Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych.
26. „Papexport" — Biuro Eksportowe Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego.
27. „Motozbyt" — Biuro Handlu Zagranicznego.
28. „Metalexport" Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.
29. „Minex" Centrala Eksportowa Wytworów Przemysłu Mineralnego.
30. Państwowe Zakłady Hodowli Roślin w Warszawie.

........dnia .... 194..... r.

(Stempel Centrali H. Z. wystawiającej zaświadczenie)

Nr . . . . .

(Nr kolejny zaświadczenia dla danego pozw. przywozu)

Zaświadczenie celne przywozowe Nr......

Na podstawie pozwolenia przywozu Nr . . . . . wystawionego przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego, Wydział . . . . z dnia . . . .
za Nr . . . . . i uzupełnionego pismami . . . .
. . . .
z terminem ważności do dnia . . . .
dla . . . .
na towar . . . .
wyżej wymieniona Centrala Handlu Zagranicznego przywozi z . . . .
towar . . . .
ilość . . . . poz. taryfy celnej . . . . :
sztuk . . . .
waga $\frac{\text{netto}}{\text{brutto}}$ . . . .
wartość . . . .
słownie . . . .
(walucie wym. w pozw. przyw.)
przez Urząd Celny w . . . .
Warunki specjalne . . . .
. . . .

Zaświadczenie celne jest ważne w przeciągu trzech miesięcy od daty jego wystawienia i służy do jednorazowej odprawy celnej Odprawa towaru jednak nie może nastąpić po terminie ważności pozwolenia przywozu Ministerstwa Handlu Zagranicznego, na podstawie którego wydano niniejsze zaświadczenie celne.

Kierownik Działu M. P. Dyrektor
....

...........dnia....... 194..... r.

(Stempel Centrali H. Z. wystawiającej zaświadczenie)

Nr . . . .

(Nr kolejny zaświadczenia dla danego pozw. wywozu)

Zaświadczenie celne wywozowe Nr . . . . .

Na podstawie pozwolenia wywozu Nr . . . . wystawionego przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego, Wydział . . . . z dnia . . . .
za Nr . . . . . i uzupełnionego pismami . . . .
. . . .
z terminem ważności do dnia . . . .
dla . . . .
na towar . . . .
wyżej wymieniona Centrala Handlu Zagranicznego wywozi do . . . .
towar . . . .
ilość . . . . poz. taryfy celnej . . . .
sztuk . . . .
waga $\frac{\text{netto}}{\text{brutto}}$ . . . .
wartość . . . .
słownie . . . .
(walucie wym. w pozw. wyw.)
przez Urząd Celny w . . . .
Warunki specjalne . . . .
. . . .

Zaświadczenie celne jest ważne w przeciągu trzech miesięcy od daty jego wystawienia i służy do jednorazowej odprawy celnej. Odprawa towaru jednak nie może nastąpić po terminie ważności pozwolenia wywozu Ministerstwa Handlu Zagranicznego, na podstawie którego wydano niniejsze zaświadczenie celne.

Kierownik Działu M. P. Dyrektor
....

Pozycja 98

Wzór zobowiązania.

. . . . . , dnia . . . . . . 194 . . r.

Nr zgłoszenia
celnego . . . . .

Do
Urzędu Celnego
. . . .

Niżej podpisana Centrala Handlu Zagranicznego lub jej upoważniony przedstawiciel wystawia zastępcze zaświadczenie celne na towar (nazwa)

ilość

waga

kraj przywozu / wywozu

wartość *)

dla kogo *)

zobowiązując się do dostarczenia właściwego zaświadczenia celnego w ciągu 15 dni od daty wystawienia niniejszego zastępczego zaświadczenia celnego

. . . .
(podpis i pieczęć)

*) wypełnić w razie posiadania tych danych.

Otrzymuje do wiadomości:

Adnotacja na I-szej kopii — Ministerstwo Handlu Zagranicznego Wydział Rozliczeń.

Adnotacja na II-ej kopii — Ministerstwo Handlu Zagranicznego Departament Importu lub Dep. Eksportu.

---

99. Okólnik z dnia 25 kwietnia 1949 r.

w sprawie parowania ziemniaków w gorzelniach rolniczych na cele akcji „H".

W związku z akcją „H". gorzelnie rolnicze P.G.R., zamierzają korzystać z parników gorzelniczych celem przeparowywania ziemniaków dla trzody chlewnej.

Ministerstwo Skarbu poleca, by Izby Skarbowe udzielając zezwoleń na podstawie § 94 ust. 2 rozporz. Ministra Skarbu z dnia 10. IX. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) nie czyniły trudności i sprawy te załatwiały w trybie przyspieszonym.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 4288/2/49).

---

100. Okólnik z dnia 26 kwietnia 1949 r.

w sprawie przyjmowania wpłat czekami przez poborców skarbowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 10 czerwca 1947 r. w sprawie przyjmowania wpłat czekami przez urzędy skarbowe i rewizyjne (Dz. U. Min. Sk. Nr 17, poz. 198). Ministerstwo Skarbu upoważnia również poborców skarbowych do przyjmowania czeków zamiast gotówki.

Poborca skarbowy może przyjmować czeki na pokrycie zobowiązań podatkowych, ujętych tytułami wykonawczymi swojego urzędu skarbowego, oznaczonymi symbolem „S" w myśl przepisów § 376 Tymczasowej Instrukcji Organizacyjnej dla urzędów skarbowych.

Przy przyjmowaniu czeków poborcy mają obowiązek stosować odpowiednio postanowienia ustępu 1 pkt b), 2, 3 i 5 wyżej powołanego okólnika. Kierownicy działów rachunkowo-kasowych udzielą im w tym zakresie odpowiednich wyczerpujących wskazówek. W szczególności kierownicy działów rachunkowo-kasowych zwrócą poborcom skarbowym uwagę na konieczność zmiany charakteru czeku kasowego na rozrachunkowy, co zabezpiecza przed realizacją czeku w przypadku jego utraty.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że czeki, przedstawiane instytucjom finansowym przez urzędy skarbowe (rewizyjne), będą zgodnie z przepisami art. 32 prawa czekowego realizowane również po upływie 10 dniowego terminu przewidzianego dla przedstawienia. W związku z tym ustęp 4 na wstępie powołanego okólnika z dnia 10 czerwca 1947 r. traci moc obowiązującą.

W końcu Ministerstwo Skarbu przypomina urzędom skarbowym (rewizyjnym) o bezwzględnym obowiązku donoszenia Prokuraturze właściwego Sądu Okręgowego o każdym przypadku popełnienia przestępstwa z art. 61 prawa czekowego.

Dyrektor Departamentu
A. Ivánka

(Znak Min. Sk. D. III. 376/7/49).

---

101. Okólnik z dnia 26 kwietnia 1949 r.

w sprawie wywozu niektórych towarów do wagi 500 g w przesyłkach pocztowych i lotniczych.

W związku z obowiązującym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555) Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego, oraz kierując się postanowieniami § 27 lit. „c" przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 90, poz. 820 i zmiana Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 95, poz. 641) zezwala aż do odwołania na wywóz zagranicę w przesyłkach pocztowych i lotniczych towarów nie mających charakteru handlowego o wadze do 500 g w jednej przesyłce.

Wyłączone są z obrotu tego artykuły żywnościowe, dozowane środki lecznicze, wyroby ze złota i ze srebra, surowce, półfabrykaty, nieprzerobione materiały, wszelkie precyzyjne: narzędzia, instrumenty, przyrządy i aparaty, jak np. mikrometry, lornetki, aparaty fotograficzne itp. przedmioty.

Waga przesyłek pocztowych i lotniczych, zawierających tylko jeden egzemplarz książki lub innego wydawnictwa nakładu powojennego, może przekraczać 500 g.

Za nie mające charakteru handlowego należy uważać takie przesyłki, które sądząc z jakości, ilości względnie różnorodnego składu towarów, nie są przeznaczone do sprzedaży; mogą one zawierać zarówno przedmioty używane jak i nowe, wysyłane jako pamiątki, upominki względnie w celach propagandowych.

Wywóz tego rodzaju nie może mieć znamion omijania ogólnego zakazu wywozu.

Zbyt częste nadawanie paczek do wywozu, jak również nadawanie przesyłek w większej ilości przez jednego nadawcę bądź pod adresem jednego odbiorcy, a także nadawanie paczek zawierających przedmioty, które w ramach 500-gramowej przesyłki nie stanowią całości przedmiotu użytkowego np. po jednym bucie, część poprutego ubrania lub palta, część książki itp. jako wskazujące na zamiar wykorzystania ulgi wynikającej z niniejszego okólnika dla obejścia zakazu wywozu — jest niedopuszczalne.

Ograniczenie odnośnie częstotliwości wysyłania paczek nie ma zastosowania wyłącznie do przesyłek z czasopismami.

Przy wywozie należy mieć na uwadze postanowienie § 25 przepisów wykonawczych do prawa celnego oraz dekretu z dnia 1. III. 1946 r. o rejestracji i zakazie wywozu dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 99).

Zarazem w celu ułatwienia nadawania przesyłek do wywozu zezwala się również na nadawanie przesyłek do wywozu w urzędach pocztowych przy których nie ma podurzędów celnych, o ile nadawca dołączy do przesyłki wymagane pozwolenie wywozu, wystawione na urząd celny w siedzibie pocztowego urzędu wymiany lub o ile przesyłki z uwagi na charakter, wagę i rodzaj towaru są zwolnione od pozwoleń wywozu.

Odprawa celna powyższych przesyłek będzie odbywała się na ogólnych zasadach w urzędach celnych, znajdujących się w siedzibie pocztowych urzędów wymiany.

Obowiązek dostarczenia wszelkich wywożonych zagranicę przesyłek pocztowych do kontroli celnej zgodnie z § 144 pkt 2 przepisów wykonawczych do prawa celnego i § 31 instrukcji pocztowo-celnej ciąży na organach pocztowych.

Bez przeprowadzenia odprawy celnej przesyłki nie mogą być wysyłane zagranicę.

Wymiar celnej opłaty manipulacyjnej od przesyłek odprawianych w wywozie reguluje tabela celnych opłat manipulacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 60 z 1948 r., poz. 472).

Jednocześnie uchyla się:

1) okólnik Nr 72 z dnia 9 kwietnia 1947 r. Nr D. IV. 1955/2/47 w sprawie wywozu towarów do 500 g w przesyłkach pocztowych i lotniczych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 15, poz. 177).

2) okólnik z dnia 28 sierpnia 1947 r. Nr D. IV. 5532/2/47 w sprawie ograniczenia wywozu towarów zagranicę w przesyłkach do 500 g.

Dyrektor Departamentu
Z. Czyżewski

(Znak Min. Sk. D. IV. 2471/2/49).

---

102. Okólnik z dnia 29 kwietnia 1949 r.
w sprawie opodatkowania mierniczych przysięgłych.

Ministerstwo Skarbu, nawiązując do swego okólnika z dnia 21 października 1947 r., Nr D. V. 9881/1/47 w sprawie norm szacunkowych zysku brutto i netto (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 35, poz. 329) i działając na podstawie art. 118 ust. 2 dekretu o postępowaniu podatkowym, — zatwierdza z ważnością od dnia 1 stycznia 1949 r. normy szacunkowe zysku netto mierniczych przysięgłych w następującej wysokości:

a) mierniczowie przysięgli, nie zatrudniający fachowych pracowników technicznych — 60%,

b) mierniczowie przysięgli, zatrudniający fachowych pracowników technicznych — 45—50% **od obrotu podatkowego.**

Ministerstwo Skarbu podaje jednocześnie do wiadomości, iż aktualnie świadczenia mierniczych przysięgłych polegają głównie na wykonywaniu prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego i osadnictwem, realizowanych na zlecenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, oraz na wykonywaniu prac pomiarowych zniszczonych miast i osiedli, zlecanych przez Główny Urząd Pomiarów Kraju.

Odnośne umowy zleceń określają w szczególności:

a) umowne kwoty wynagrodzenia mierniczych za każdy hektar gruntów, objętych pomiarem, parcelacją, regulacją granic, lub podziału gospodarstw,

b) umowne kwoty wynagrodzenia mierniczych za każde zaprojektowane gospodarstwo w ramach miejscowego planu zagospodarowania terenowego, oraz

c) zobowiązują zleceniodawcę do dostarczenia przyjmującemu zlecenie mierniczemu — na koszt zleceniodawcy, na czas trwania robót na gruncie, odpowiedniego lokalu na mieszkanie i kancelarię z opałem, światłem i usługą, — niezbędnej ilości robotników i podwód oraz materiałów na znaki pomiarowe i graniczne, lub do wypłacenia mierniczemu umownych, kontrolowanych ryczałtów na pokrycie tych świadczeń zleceniodawcy.

W związku z powyższym, świadczenia, wymienione w pkcie c) należy traktować jako wydatki, ciążące na zleceniodawcy, nie stanowiące wynagrodzenia (części wynagrodzenia) za wykonywane przez mierniczych przysięgłych zawodowe świadczenia i nie stanowiące części obrotu podatkowego mierniczych.

W przypadkach zawierania umów na innych warunkach, w myśl których obowiązek ponoszenia wydatków, o których jest mowa w pkcie c) niniejszego okólnika, ciąży odpłatnie na mierniczych, — wydatki te stanowią oczywiście część obrotu podatkowego zleceniobiorcy oraz jeden z elementów kosztów uzyskania przychodu.

W związku z powyższym akta wymiarowe mierniczych przysięgłych powinny zawierać konkretne materiały, stwierdzające istotę, charakter i rodzaj wykonywanych przez danego podatnika świadczeń.

Dla orientacji przy szacowaniu podstaw opodatkowania (art. 118 dekretu o postępowaniu podatkowym) Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż roczna wydajność pracy 1 mierniczego (1 fachowego pracownika technicznego) równa się pomiarom i opracowaniu około 1.200 ha, oraz iż ustalone niniejszym okólnikiem normy zysku netto skalkulowane zostały przy założeniu, iż prywatne roboty mierniczych stanowią do 5% udziału w ogólnym ich obrocie podatkowym. Rentowność robót, dokonywanych przez mierniczych na rzecz zleceniodawców prywatnych jest

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	„ specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
92	W sprawie sposobu obliczania kwoty uszczuplenia podatku obrotowego przy wymiarze kary grzywny z art. 131 prawa karnego skarbowego.	O	11 IV. 1949 r.	D. V. 5163/1/49			X																		
93	W sprawie norm szacunkowych zysku netto adwokatów.	O	12 IV. 1949 r.	D. V. 3202/1/49										X											
94	O stosowaniu zarządzeń ogólno-budowlanych wydawanych przez Ministerstwo Odbudowy.	O	19 IV. 1949 r.	D. I. 501/42/49		X																			
95	W sprawie poboru opasek kontrolnych.	O	21 IV. 1949 r.	D. VI. 4016/3/49																X					
96	W sprawie świadczenia usług z tytułu przepisów o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie i przy odbudowie wsi — brak obowiązku podatkowego w podatku obrotowym.	O	22 IV. 1949 r.	D. V. 5501/3/49											X										
97	W sprawie potrącania na Fundusz Odbudowy Gorzelń z ceny sprzedażnej spirytusu sprzedawanego przez gorzelnie rolnicze Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.	O	22 IV. 1949 r.	D. V. 5907/3/49											X										
98	W sprawie pozwoleń przywozu i wywozu w obrocie towarowym z zagranicą.	O	25 IV. 1949 r.	D. IV. 3159/2/49									X												
99	W sprawie parowania ziemniaków w gorzelniach rolniczych na cele akcji „H".	O	25 IV. 1949 r.	D. VI. 4288/2/49																					X
100	W sprawie przyjmowania wpłat czekami przez poborców skarbowych.	O	26 IV. 1949 r.	D. III. 376/7/48								X													
101	W sprawie wywozu niektórych towarów do wagi 500 g w przesyłkach pocztowych i lotniczych.	O	26 IV. 1949 r.	D. IV. 2471/2/49									X												
102	W sprawie opodatkowania mierniczych przysięgłych.	O	29 IV. 1949 r.	D. V. 9553/1/48																				X	
103	O sprostowaniu błędów w okólniku z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie zbywania poniemieckich pojazdów mechanicznych. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 50).	Kom																							

wyższą co najmniej o 25% od rentowności robót ze zleceń państwowych.

za Ministra Skarbu
Prof. dr Leon Kurowski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. V. 9553/1/48).

103. Komunikat o sprostowaniu błędów w okólniku z dnia 17 marca 1949 r.

w sprawie zbywania poniemieckich pojazdów mechanicznych. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 50).

W okólniku powyższym wkradły się następujące błędy:
1. zamiast zamieszczonego na końcu okólnika „(Znak Min. Sk. D. VIII. 1099/4/49)" powinno być: „(Znak Min. Sk. D. VIII. 10991/4/49)",
2. we wzorze zaświadczenia (Załącznik 2 do okólnika) zamiast „na podstawie zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dn . . . . lutego 1949 r." powinno być: „na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 17 marca 1949 r.". — co niniejszym prostuje się.

Cena zł 60

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.